

Lovgivning paa dette Omraade, kunne vi gerne faa Lov til at vente noget. Jeg havde i ethvert Fald næret det Haab, at den højtærede Minister vilde have givet os Udset til, at han saa hurtig som mulig, eventuelt i næste Samling, vilde fremkomme med Forslag i den Retning, som Afholdsfolkene her ønske. Det Duffe, som her er fremkommet, deles vistnok baade af Afholds- og Ikke-Afholdsfolk. De mange Tusinder, der have understrevet Andragendet, ere langt fra Afholdsfolk altsammen, og det er langt fra, at man har opfordret alle Indbyggere eller alle Bølgere — thi en stor Mængde af dem, der have understrevet, ere Bølgere — til at understrive, idet det har været umuligt at komme rundt i alle Kommuner; derfor er det, at Understrifternes Antal ikke er nær saa stort, som det kunde være blevet, hvis Opfordringen var blevet baaren omkring til alle Beboere rundt om paa alle Pladser. Jeg tænker, at det høje Ting og den højtærede Minister ville kunne forstaa, at det Duffe er oppe alle Begne, og jeg er sikker paa, at naar den højtærede Minister vil gøre Skridt til at stille Forslag i den Retning, vil det blive mødt med Velvilje baade i dette og i det andet Ting, og for saa vidt det kan føre til, at der udkommer en Lov, blive hilst med Glæde omkring i Befolkningen.

J. C. Christensen: Det er jo saaledes med Andragenderne, vi behandle her i dette Ting, at vi have forskellige Former, hvorunder vi henviser dem til Ministerierne, enten ren Henvisning — det er den stærkeste Form, vi pleje at bruge — eller Henvisning til Undersøgelse eller Overvejelse. Jeg for mit Vedkommende sympatiserer fuldt ud med de Bestræbelser, som i mange Retninger fremmes af Afholdsforeningen, og jeg kan for saa vidt ogsaa sympatisere med de Udtalelser, der ere udtalte i det foreliggende Andragende. Jeg skulde derfor med Glæde have stemt for denne Sags Henvisning til Indenrigsministeriets Undersøgelse og Overvejelse, hvis ikke den sidste ærede Taler (S. H. Jensen) havde givet mig Anledning til at tage et Forbehold. Det synes nemlig, som om den sidste ærede Taler, der jo er Indbringer af Andragendet, gif ud fra, at naar vi her stemte for denne Henvisning, saa laa deri en Opfordring til den højtærede Minister om at fremlægge et Lovforslag paa Grundlag af det Andragende, her er fremlagt. Til en saadan Opfordring til Ministeren om at forelægge et Lovforslag paa dette Grundlag ønsker jeg imidlertid ikke at være med. Sa-

gen er nemlig den, at jeg mener, at Grundlaget er altså ubestemt. Det kan være, at Andragendet i sin Tid har indeholdt noget mere. Jeg har ikke haft Lejlighed til at se selve Andragendet, eller i alt Fald mindes jeg nu ikke dets Indhold, men hvis Andragendet ikke har indeholdt andet end det, der her staar, mener jeg, at der er adskillige Ting i det, som i alt Fald ere saa uklare, at naar man faar et Forslag forelagt paa dette Grundlag, kunde man træffe at komme til Forhold her i Landet, som paa ingen Maade være gavnlige, og som for mange Menneſter vilde være ubehagelige. Man vil her give Kommunerne Ret til at modsætte sig Opretholdelsen af Udskænkingssteder. Indbefatter dette ogsaa saadanne Restaurationer, som findes paa Jærnbaneſtationerne og paa Hotellerne? Er det Meningen, at Kommunerne maatte kunde lukke alle de Hoteller og Gæstivergaarde, som ligge i dem, saa vil en saadan Foranstaltning jo dog blive ganske overordentlig byrdefuld for det rejsende Publikum. Men dernæst er der jo ogsaa andraget om, at Kommunerne i det hele taget skulle bestemme, om der maa være Udskænkingssteder i Kommunerne, og hvor mange der maa være. Det er altsaa Skatteyderne, der skulle stemme derom; ikke alene de myndige Mænd, men ogsaa de umyndige Mænd, ikke alene Mænd, men ogsaa Kvinder — kort sagt, alle Skatteyderne i Kommunen skulle stemme derom, og de kunne da bestemme, hvor mange Udskænkingssteder der skal være. De kunne jo saaledes ogsaa tage den Bestemmelse, at de ville have mange flere Udskænkingssteder i Kommunen, end der nu er. Der kunde godt tænkes en Kommune, hvor Afstemningen vilde falde ud til, at der skulde være mange flere Udskænkingssteder i Kommunen. Hvis det er Meningen med Andragendet — og af dets Ordlyd her kan man ikke blive flog paa, hvad Meningen er — saa er det vist en Foranstaltning, der kan blive skæbnesvangere paa flere Steder i Landet, saa en Opfordring om, at den højtærede Minister paa det Grundlag skal forelægge et Lovforslag, kan jeg ikke være med til. Derimod kan jeg meget godt være med til paa den ærede Ordførers Motivering at stemme for, at Andragendet henvises til den højtærede Ministers Overvejelse, thi det er jo selvfølgelig, at noget saadant maa tages under Overvejelse, forinden man kan udarbejde et Lovforslag derom. Naar jeg altsaa nu stemmer for det Forslag, som Udvalget har stillet om Henvisning til Overvejelse, saa lægger jeg ikke og vil jeg ikke have mere lagt ind i Afstemningen end det, som man sædvanlig lægger i sin Afstemning, naar